

РЕШЕНИЕ

№ 451

гр. В., 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., V СЪСТАВ НО, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Даниел Ив. Цветков

при участието на секретаря М.Г.Л.
като разгледа докладваното от Даниел Ив. Цветков Административно наказателно дело № 20231320200611 по описа за 2023 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН по жалба, подадена от П. А. М. от гр.В., ЕГН:*****, с адрес гр. В., ул. „Р.“, против Наказателно постановление № 22 -1786 - 000352/ 11.11.2022г. на Началник РУ към ОДМВР В., РУ В., с което на жалбоподателя са наложени административни наказания: на основание чл. 183,ал. 1 т. 1, пр. 1 ЗДвП – „глоба“ в размер на 10 лв. за извършено нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП, на основание чл. 183,ал. 1, т. 1, пр. 2 ЗДвП – „глоба“ в размер на 10 лв. за извършено нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП, на основание чл. 181, т.1 от ЗДвП – „глоба“ в размер на 50 лв. за извършено нарушение по чл. 147,ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 175,ал.3, пр. 1 от ЗДвП- „глоба“ в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за извършено нарушение по чл. 140,ал. 1 от ЗДвП.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява от процесуален представител. В депозирания пред съда жалба моли съда да отмени издаденото НП като незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на процесуалните и материалните правила. Поддържа, че не са извършени визираните административни нарушения.

Процесуалният представител на ответната страна, редовно призован, не се явява в съдебно заседание.

От събраните по делото доказателства, взети поотделно и в тяхната съвкупност, съдът прие за установено следното:

На 25.10.2022г. около 14:35 ч. в гр. В. по ул. „Б.К.“ от ул. „Ч.“ в посока ул. „М.“ жалбоподателката управлявала личния си лек автомобил „П****“ с

рег. № В*****М, като при проверката водачът не представил свидетелство за управление на МПС и контролен талон към него. Установено било също, че автомобилът не е представен в срок на годишен технически преглед, както и че същият е със служебно прекратена регистрация от 11.10.2022г. поради несклучен договор за задължителна гражданска застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Съставен бил АУАН № 462754 за нарушения по чл. 100, ал. 1 ЗДвП, чл. 147, ал. 1 от ЗДвП и чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. Актът бил предявен на водача, който го подписал без възражения и получил препис от него.

По така регистрираното нарушение РП – В. отказала да образува ДП с Постановление №2882/2022 от 08.11.2022г. Преписката била изпратена на Началник РУ –В. за преценка относно реализиране на административнонаказателна отговорност на П. А. М..

Въз основа на Постановлението на РП – В. за прекратяване на наказателното производство от 08.11.2022г. било издадено и атакуваното НП. Административнонаказващият орган взел предвид фактите, установени от проверката по случая и решил, че с действията си М. е осъществила съставите на нарушенията по чл. 100, ал. 1, т. 1 пр. 1 и 2 ЗДвП, чл. 147, ал. 1 и чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства – административнонаказателната преписка, надлежно приобщена към доказателствения материал по делото, и гласни доказателства – разпита на актосъставителя А. В. А.. Показанията на разпитания свидетел следва да бъдат кредитирани като последователни, безпротиворечиви и логични, като липсват основания за съмнение в тяхната достоверност. Същият не се е намирал в никакви особени отношения с жалбоподателката и не извлича ползи от твърденията си, при което за съда не съществува основание за съмнение в достоверността на неговите показания.

При така установената фактическа обстановка, която не бе оборена от жалбоподателката, съдът намира, че тя е осъществила от обективна и субективна страна нарушенията, визирани в ЗДвП, за които е санкционирана по административен ред.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му и справедливостта на наложеното административно наказание, намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок от надлежна страна – физическо лице, спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 14-дневен срок от връчване на НП, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение.

При съставянето на АУАН са изпълнени изискванията по чл. 42 от ЗАНН относно задължителното му съдържание. Актът е съставен от оправомощено лице, предявен е за запознаване със съдържанието му на нарушителя и му е

върчен препис срещу разписка. В 6-месечния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН е издадено и обжалваното НП. Същото отговаря на задължителните изисквания към съдържанието на този вид актове съгласно чл. 57 от ЗАНН, издадено е и от материално и териториално компетентен орган. Съдът намери и че е налице припокриване на установените факти и правни изводи между АУАН и НП.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган –К.Т.в – Началник РУ към ОДМВР В., РУ В., който към дата 11.11.2022г. е бил оправомощен да издава НП. Вмененото нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща на жалбоподателя да разбере в какво е "обвинен" и срещу какво да се защитава. В случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административнонаказателното производство против него.

По точка 1 и 2 от процесното наказателно постановление съдът намира, че жалбоподателката е извършила от обективна и субективна страна вмененото ѝ нарушение, а именно управлявала е лек автомобил, като при проверката не представила СУМПС и контролен талон. Съдът намира, че нарушението е доказано по безспорен и категоричен начин. При проверка на атакуваното НП в тази част, настоящият съдебен състав не констатира нарушение на разпоредбите на чл. 42 от ЗАНН – относно описание на нарушението. В акта е направено пълно и детайлно описание на нарушението, датата и мястото на извършване, както и на обстоятелствата, при които е извършено. Посочена е и законовата разпоредба, която е нарушена. Отразени са всички данни относно индивидуализацията на нарушителя. Съдът намира, че от доказателствата по делото, както и от направените признания на жалбоподателката относно фактите в тази част на описаното нарушение, е безспорно установено, че на датата, посочена в АУАН и НП, жалбоподателката е управлявала МПС, респективно е имал е качеството на водач на МПС по см. на § 6, т. 25 от ДР на ЗДвП. Следователно същата е имала задължението да носи в себе си СУМПС и контролния талон към СУМПС, което ѝ вменява разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. В хода на извършената му проверка обаче, същата не е представила тези документи на проверяващите органи, респективно не ги е носила в себе си, тъй като ако бе така би следвало да ги представи. Поради изложеното съдът намира, че обжалваното наказателно постановление в тази част следва да бъде потвърдено.

С разпоредбата на чл. 147,а л. 1 от ЗДвП е въведено задължение моторните превозни средства да преминават технически преглед. В зависимост от вида на автомобила и годината на производство, са определени различна периодичност и начин на провеждане. Текстът на чл. 147, ал.1 ЗДвП не дава категоричен отговор на въпроса чие е задължението да предостави МПС на технически преглед. Сравнителното тълкуване на цитираната диспозитивна правна норма със санкционната такава на чл. 181 от ЗДвП води до извода, че задължението по чл. 147 от закона е за собственика на

автомобила, което се извежда от предвиденото от законодателя изричното носене на административнонаказателна отговорност именно от собственика, а не от ползвателя. Видно от отразеното в АУАН и НП е, че автомобилът, управляван от жалбоподателката в момента на констатиране на нарушението по чл. 147 от ЗДвП, е собственост именно на собственост на П. А. М..Ето защо, съдът намира, че жалбоподателката е субект на административнонаказателна отговорност за неспазване задължението за представяне ППС на технически преглед,. Предвид изложеното съдебният състав намира, че процесното НП следва да бъде потвърдено и в тази му част.

По т. 4 от процесното НП, за да приеме, че е осъществено нарушение по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, Съдът анализира разпоредбите на чл. 140, ал. 1 и чл. 175, ал. 3 от ЗДвП. Съгласно разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. От своя страна съгласно чл. 175, ал. 3 от ЗДвП „Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер“.

Не се спори, а и от показанията на актосъставителя се установява, че на процесната дата жалбоподателката е управлявала МПС по път от пътната мрежа на страната. В тази връзка съдът отчита и задължителните указания на ВС, дадени в т. 2а на ППВС № 1/1983 г., според които понятието "управление", включва всички действия или бездействия с механизмите и приборите на превозното средство, независимо дали превозното средство се намира в покой или в движение.

На следващо място от обективна страна, лекият автомобил „П****“ с рег. номер ВН 1217АМ е недвуколесно безрелсово моторно превозно средство, което се използва за превозване на пътници, в което броят на местата за сядане без мястото на водача не превишава 8 по смисъла на § 6, т. 12 ЗДвП.

Според разпоредбата на чл. 143, ал. 10 ЗДП служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането. Разпоредбата на чл. 186, т. 8 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства също регламентира служебно прекратяване на регистрацията при постъпило уведомление от Гаранционен фонд за това, че не е сключена задължителна застраховка. Както в чл. 143, ал. 10 от ЗДП, така и в чл. 186, ал. 2 от Наредбата обаче е регламентирано задължение за уведомяване на собственика за служебно прекратената регистрация.

В случая по делото са налични доказателства, че собственикът на лекия

автомобил, който е и жалбоподател, е бил уведомен за служебно прекратената регистрация. Органите на МВР са изпълнили задълженията си да уведомят собственика П. М. за прекратената служебно регистрация, видно от видно от писмо с рег. номер 95300081521/13.10.2022г. Следва да бъде посочено, че нарушението по чл. 175, ал. 3 от ЗДП е формално, на просто извършване и като такова според теорията и константната съдебна практика може да бъде извършено само умишлено и то при форма на вината пряк умисъл. Прекият умисъл предполага деецът да съзнава всички елементи от обективната страна на състава на нарушението – в случая, че МПС-то е с прекратена регистрация от определена дата. Съдът намира, че в настоящия случай не е била налице липса на знание, за който и да е от обективни признаци на състава на нарушението, поради което издаденото НП следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно и в тази му част.

Воден от горното и на основание чл. . 63, ал. 1 вр. ал. 2, т. 5 вр. ал. 9 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 22 -1786 - 000352/ 11.11.2022г. на Началник РУ към ОДМВР В., РУ В., с което на П. А. М. от гр.В., ЕГН:*****, с адрес гр. В., ул. „Р.* са наложени административни наказания: на основание чл. 183,ал. 1 т. 1, пр. 1 ЗДвП – „глоба“ в размер на 10 лв. за извършено нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП, на основание чл. 183,ал. 1, т. 1, пр. 2 ЗДвП – „глоба“ в размер на 10 лв. за извършено нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП, на основание чл. 181, т.1 от ЗДвП – „глоба“ в размер на 50 лв. за извършено нарушение по чл. 147,ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 175,ал.3, пр. 1 от ЗДвП- „глоба“ в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за извършено нарушение по чл. 140,ал. 1 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред В.ски Административен съд по реда на АПК, в четиринадесет дневен срок от съобщението му на страните.

Съдия при Районен съд – В.: _____